

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Phaedri Avgusti Liberti Fabvlarvm Aesopiarvm Libri V.

Phaedrus

Rintelii, MDCCXXXVIII

VD18 13044567

Fab. XIV. Aesopus ludens.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17134

hanc confestim sententiam edixit : quando-
quidem nunc satis apparet , a fucis tam nobile
opus non potuisse produci , iure meritoque il-
lis , a quibus profectum , restitui debet. Fa-
bulam hanc silentio praeteriissem : si , qui in
orbe literato sunt fuci , pactam non recusarent
fidem.

FAB. XIV.

Aesopus ludens.

Puerorum in turba quidam ludentem Atticus
Aesopum nucibus quum vidisset , restitit,
Et quasi delirum risit. Quod sensit simul
Derisor potius , quam deridendus senex.
Arcum retensum posuit in media via :
Heus, inquit, sapiens, expedi, quid fecerim.
Concurrit populus. Ille se torquet diu,
Nec quaestionis positae causam intelligit:
Nouissime succumbit. Tum victor sophus:
Cito rumpes arcum, semper si tensum habueris:
At si laxaris, quum voles, erit utilis.
Sic ludus animo debet aliquando dari,
Ad cogitandum melior ut redeat tibi.

Amant alterna Camoenae.

Cum Athenis quidam, in puerorum turba,
Aesopum vidisset ludere nucibus : senem pue-
rilia tractare miratus, restitit, ac risit, eum us-
que adeo insanire. Semet vero prius ipsum
sensit insanire derisor, quam deridendus se-
nex. Hic tensum ante arcum in via media
ponit laxatum : et heus, inquit, sapiens, dic
breuibus et aperte, quid ego tibi hac re de-
mon-

monstratum velim. More solito conuolat vulgus, visum auditumque noua, quae referre possit. Nasutulus vero ille rem diu multumque animo versat, neque, cur eam sibi quaestionem proposuerit, intelligere potest. Victas extremo porrigit manus. Adeo tandem sapiens, reportata victoria, arcum, inquit, cito franges; eum si semper intensum habebis: contra, si laxaueris, promptus erit continuo, quum postulat usus. Sic animus interdum laxandus est iocis: vt viribus instructior, quum voles, esset ad cogitandum paratus.

FAB. XV.

Canis ad Agnum.

Inter capellas agno balanti canis,
 Stulte, inquit, erras, non est hic mater tua.
 Ouesque segregatas ostendit procul. (pit,
 Non illam quaero, quae cum libitum est, concidi-
 Dein portat onus ignotum certis mensibus, s
 Nouissime prolapsam effundit sarcinam;
 Verum illam, quae me nutrit admoto vberem,
 Fraudatque natos lacte, ne desit mihi.
 Tamen illa est potior, quae te peperit. Non ita est.
 Vnde illa sciuit, niger, an albus nascerer? 10
 Age porro scisset: quum crearer masculus,
 Beneficium magnum sane natali dedit,
 Vt exspectarem lanium in horas singulas.
 Cuius potestas nulla in gignendo fuit,
 Cur hac sit potior, quae iacentis miserita est, 15
 Dulcemque sponte praestat beneuolentiam?
 Facit parentes bonitas, non necessitas.

E 4

His